

חול

מוסף על המשמר
מס' 23 (905)
3 ביוני 1988
י"ח בסיוון תשמ"ח

אז, אני רואה שלמדתי
רוסית, ננסי,
אבל להתראות
אומרים דו סבידניה
וגלאסנוסט זה משהו
אחר.

ותחשבי עוד פעם
על האסטרולוגיה
שהצעתי לך...

אני חושב
שזה היה
קאדילאק
עם הגה
כזה...

ותשלח לי קסטת
וידאו מהגמר
של ה-N.B.A.

חיה נפלא משה.
בפיסגה הבאה גם
נדבר תאכלעס.

ננסי את שוכחת
שהגורבצ'ובים
זה לא הברונפמנים.
זה מה שיש.

רון, בפעם הבאה
אני לא חוזרת למלון
הזה...

אני, ויטאוד שניידאן

מ.י.
ל.
נ.
ו.
שבועון צעיר

ההצלחה היא של

רק "כולנו" מאפשר לך לפנות ישירות ל-140,000 ילדים בכל שבוע!

אגוד המפרסמים בישראל

ADVERTISERS ASSOCIATION OF ISRAEL

זיכרון תפוצה לשנת 1987.

ביקורת תפוצה של "כולנו" לתקופת ינואר - דצמבר 1987.

מספר הגלינונות שהודפסו, הופצו, הוחזרו ונמכרו

החודש	מספר המכירות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו	מספר הגלינונות שהודפסו
1.87	4	103,080	103,020	8,850	8.6	94,170	23,543
2.87	4	96,000	95,982	9,298	9.7	86,684	21,671
3.87	5	124,500	124,480	11,725	9.4	112,755	22,551
4.87	4	104,000	103,975	12,438	12.0	91,537	22,884
5.87	4	106,000	105,990	12,300	11.6	93,690	23,423
6.87	5	141,000	140,980	15,275	10.8	125,705	25,141
7.87	4	116,000	115,985	13,618	11.7	102,367	25,592
8.87	4	116,000	115,940	16,045	13.8	99,895	24,974
9.87	5	147,000	136,892	13,681	10.0	123,211	24,642
10.87	4	124,000	123,984	13,470	10.9	110,514	27,629
11.87	4	140,000	139,981	12,532	9.0	127,449	31,862
12.87	5	216,000	215,978	14,525	6.7	201,453	40,291

לפי הסקר האחרון של איגוד המפרסמים, תפוצתו של "כולנו" המראה ב-71% במשך שנה אחת. את ההמראה הזאת אי אפשר להפסיק. את ההמראה הזאת כדאי לך לנצל. תפוצתו של "כולנו" עולה באופן רצוף וקבוע מיום הווסדו: בשלוש השנים האחרונות עלתה התפוצה ביותר מ-400% עליה קיצונית שכזו בתפוצה הינה תופעה יוצאת דופן בעולם התקשורת. היא מוכיחה את אשר ידענו מהיום הראשון: "כולנו" הוא עיתון משובח שהילדים אוהבים. "כולנו" נקרא בכל שבוע ע"י כ-140,000 ילדים בני 12-8 (כל גילון נקרא ע"י 3-4 ילדים) 140,000 ילדים שקורעים איזה מעין חלב אמא קונה, איזה קטשופ ואיזה משקה קל ימצאו במקור, איזה ג'ינס הם ילבשו ואילו נעלים הם ינעלו. 140,000 ילדים שהם כוח צרכני אדיר שלא תצוה להתעלם ממנו. פרסם ב"כולנו" ותוכל להשפיע על 140,000 ילדים בכל שבוע. הם ככה ישיעו על החזורים ואת התוצאות תחוש היטב ברמת המכירות שלך.

ההצלחה היא של

בִּ7.6.88 יפתח מוזיאון ישראל בירושלים תערוכת כרזות מיוחדת במנות שמה "ההכרזה על הקמת המדינה", והיא מציגה עשרים ואחד לוחות על מגילת העצמאות, עבודתו של האמן דוד טרנקובר, אדם שהוא תוסעה.

התחלתי לחשוב על מבציל העצמאות לפני עשר שנים. כל מי שעבר כאן, כל מיני ילדים שבאו להתלמד, שעשו רגילים של העתקת אות מסוימת ממבציל העצמאות. כי זו היתה בעיה העקרונית שלי. איך לשלב בכרוז את הדימוי החזותי של המסמט. בכרוז האחרונה באה ההארה להפריד ביניהם, כמו בין אדם לבית שבו.

לכוח המניע שלי יש קשר עצום לאינתיפדה, למאבק של מיליון תוצי ערבים שנמצאים תחת כיבוש ורוצים להקים לעצמם מדינה עצמאית. הבעיה לא היתה איסוף הדימיים. הם קיימים. אלא, מה

דוד טרסקובר איז מנסה להשיב על שאלה בהיסטוריוסופיות, אזוי און מנסה לשאול את השאלה. מה שזוה עושה, בעצם, איז תיעוד השוואתי: ההפרה מההתרחשות הכיחא'ל מציאות. הדרת מול אירוע. מציאות-ל מול מי השטח. מציאות מול עובדה. שפת קונוט מנסה משהת הכנה. לא די לכמה. לא די. אפרודיטי, אפרודיטי היפה. עליה גם להיות פה. לא די לקרוא לעיר. שטובה, לא יחידה. גם העניינים יחידה לראות את החיבור.

אכן, אז בעצם מה שמושג לנו דוד טרסקובר: שורה אחורה של מילים ומילים שפחמו לאיקונין. לבדיקתן הוצפה בעינין.

כל דך מהמלכת עיצוב העצמה, כלי בדיון של חוקר איקונין, וחרי כמעט שאין דבר בחיטו שאינו איקונין. המהירה וחורבת, חרי דחשט ומה לא בעצם.

וגם הספר עצמו, האם איז איקונין.

(מתוך) **קדמרה**, עמ'ס קינו)

[illegible]

מאת אילן שיינפלד

ישראל חיה היום כמו ג'זניה. במרחק עשרים וחמש דקות ממך
ושבים כחמישיםאות אלף איש בעוצר. זה מזוי משהו למישהו בתל
אביב? תל אביב היא היום כמו ג'זניה.

מני הדור כפני הנגילה. אבל אם אכן משקף הדור את
ההקסט הוא משקף את ממויו ומגבלותיו, לא את החזון
שבו. אסור לחן להגות החברתית, לביקורת הפוליטית
וליצירה האמנותית, שיש להן עניין במגילה, להשלים עם
השיקוצה חזה ועם מוסדור באמצעות מערכות הממשל
השינוי מה שמתקרב אפוא חיים אל מנהל הממשל?

הסיועו הם כחוליו. אחריו יקום אף מילתו של שבתאי, שכלנו מה שמפסידו לו לראות בה ביקורת כזאת טקסט, שכלנו מה שמפסידו למעטיר הישראלי לאמץ אותו במחירי עונק כל כך למעטיר הקאנוני של, הוא בדיקו מה שראוי לביקורת במציאות ההתרחבות-פוליטית שלו. במילים אחרות, מגילת העצמאות מציעה לו היום למעשה ראשי-פרקים לביקורת תרבותית ופוליטית. דוד טרסקובר לוקח את החצצה הזאת מתוך תחושת אחריות. עובדתו איננה שותפה לחיובך דודו שמחנך הסוכנוסות את מגילת העצמאות ואיננה מתנגדת בה מתוך המבוי הסתום של העקסאטוסיקו-פוליטי. בכיוונו הראשי מתנהג טרסקובר את אותם ראשי-פרקים לביקורת המציאות העכשווית ומעתיקים להחם חזיונאלי, שם הוא מציע ומפתח בתמצית ובניקיון שסמליו הכהבה מתקשה להשיג.

מודו, מגילת העצמאות: ארצות שישוטר, עדי אומיר)

A collage of various heraldic shields and crests. The central image is a large, light-colored building with many windows. Surrounding it are several smaller images: a castle (top left), a lion (top right), a sun (middle right), a ship (bottom right), a snake (bottom left), and a shield with a cross (middle left). There are also some abstract shapes and patterns.

מסמך זה נמצא בתיאור: **מסמך ראשונה: מה זה ארץ ישראל?** **ארץ ישראל**, בשבילו, היא מקום קדוש לשלוש דתות. על כן אני מראה בברכה את מסגד עומר, את כנסיית הקבר ואת היכל הספר של המגילות הגנוזות, מוקפים בסמלים של שבעת ישראל, שעבורי הם תגים של יחידות אבות.

ישראל לא צריכה לפתור את הבעייה הפלסטינית, אלא לעצור בהחייבון בין ישראלים לפלסטינים. משוט לצאת מהשטחים. אם יעשו זאת, כן, וזה יקרה בעוד חמש שנים. יישאו שר סק גוש סיגוריה. נוש אמנים. והפלסטינים יישאו מה שהם רוצים, ך הברה במנהיגות הטבעית שלהם. מה שחשוב לי זה מה שקורה בישראל. במערכת ההצנן והבריאות ובחי הדינמיה. זה לא יכולות ואנחנו רודים מאפריקה נדרה באתנו מישור, של אפליה וזה ומשור כדורסאמריה.

על הציונות אין עוררין. השאלה היא אם מדינה זו תופסת את מזרן ויהודה, כשפת המתנחלים, או נשארת בגבולות שהיו בלים עד 1967.

בכנייתו שלץ היא פתרון מקובל מאוד עלי. אבל אתה לא יכול
דווש מראש-משלה שהחננו לתכנית קמפדיוריר ומשכילל כיוא
וכי. ובכל זאת, אנוחנו נתחשבו כבאב חוק, ומשכילירם חית
היה שכלו לביטחון. חוקים, על וזא חילוקי דעות
על יש לנו לחשוש מריבירים וממשא מתוזז הלא אש"ף אכריו
מים רבות שהאז מוכן להכיר במריית ישראל. עובדה שהשתקה
ולא נעשה כל מחנה או צעד לגסות ולדוהיע לדוירית, להכיר
ולחלק פסחל מתחביר דוירי.

כפי שהחורנו את ימית ואת חצי האי סיני תמורת שלום עם ימים, נצטרך להחזיר את הגדרה המערבית, שמיר עוד לא הכין את מבול יבוא היום והוא יבין. איך קרא לו הטייס ברגע שהפך לראש שלהם (Small but perfectly proportioned (S. but P.P)).

שמיר ומפלגתו לצערי גם יזכה בבחירות הבאות. כי המרינה
בת יותר ויותר ימנית. הדבר היחיד שיכול לפתור זאת יהיה
נרבות אמריקנית. פרובוקציות כמו של אריק שרון, שנקיים לו
ברובע הערבי וממנה תצאצב ביטחון למשמירה על הבית, הן
ממני האסטרטגיה היעילה ביותר להשגת השלטת כיום. והדימין
יזכה כנא ברוב. אין ספק, וזה הדבר שממשדל אותי.

טרמקוביץ מוסקו השועות: ישראל מטתל מן הצד הערבי והערבי
- מן הצד היהודי. הכוח מראה עירוב של שמחת הכ"ט פנומבר עם
הפגנה של פלסטונים באינתיפדה. את צבא השחרור הערבי - מול
הכנות תחלוקה

השקט זו למיכר כתבונות, את חבר מועצה העם, נעזר חושב העבר
התנועה הציונית, ביום שיום המהרס הכריע על ארץ ישראל, ובתור
הפוטו העבית וההסטרות ועל יסוד ההלחם עצרת האומות
האחרות את מכרזים באת על הקמת מדינת היהודים בארץ ישראל

בשנה שצברה התחלפות צורותיה כשחצתה השכונתו בלומפיר לירוש של מוטי שאבנו, כאשר ביומנה, החליט ועד ההורים להחזיר לביתה מפעם מביתה למיח"ם פרטינית. שצורתיה היו מעורבים יותר, מהתלמידים ממוקמים במשדר החינוך, מוטי שאבנו לתקתא את העניינים בידיים, כשהתלמידים האופייניים, רלו, האומרים תושב שכונתו, את לילדים ביה"ס, ואכן, רבים מהתלמידים מדברים עררין מלקיים את הצעדים וסמריים לרבר בנושא, שכן הוא מתערב רבה ורשות ועל ועלן רבים.

הדברים לא היו מפורסמים שהם מקבלים את הקבוצה הזו, הם
טונים לאנשי מקצוע ומבקשים חוות דעת. לאחר שמיעת
דעות כזו או אחרת הם מתייחסים שדווקא לא נראה להם שום
מקשה ופועל את ההחלטות. זהו חמש השקלות על מנת מספר חברים
במחלקה חסר דבר מהחברים ר"ל למועצה ולוועדה. זה נהגו, שלא
לשנון אולי יתקנו להיות זהו חמש השקלות והחלטות.

צאת שלי ברזילי זונגפלד

12 נקבים מ"8 כדורים

100
 90
 80
 70
 60
 50
 40
 30
 20
 10
 0

[illegible]

מאת יהודה צור

בסוגיה — מי רצח את חובל, חסכה שאלת שישים אליה וידעל
ישאלת שישים חס"מ, מאית מרחק נורה בנני והאם המרחק אליה
תקרה היורה, סדרה סדרה, הוא אכן הנרחק ממנו נור וידעל
וסלחיות

מי באמת ידה בבוקר?

مكتبة ابن القيم

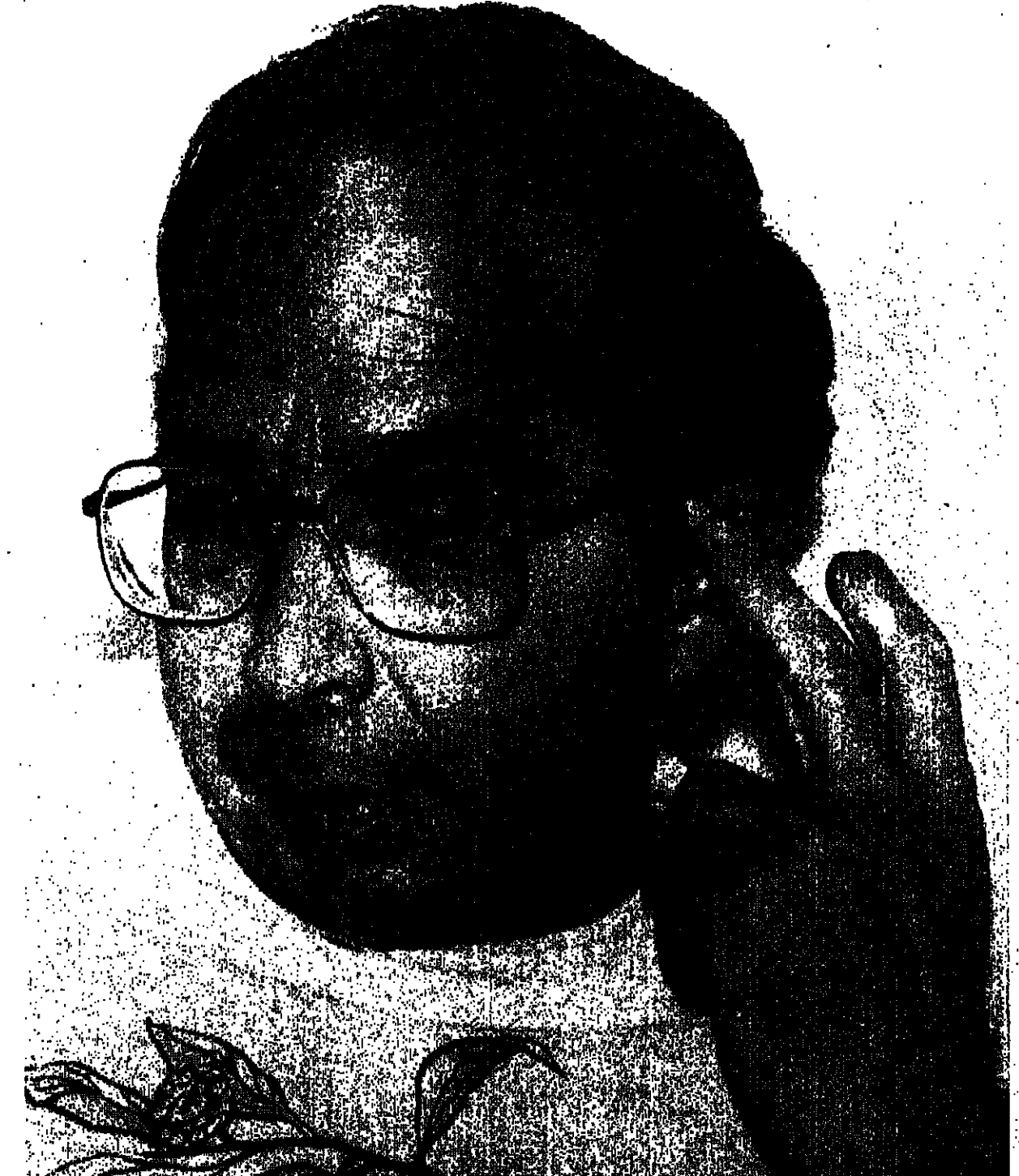
במחלת השנה תמכתי ברעיונותיו, אך בהמשך, כשהסתבר לנו כמה המסכנות החלטתי להתרחק. הסגנון שלו הוא בלתי נסבל, כי נניח מי שלא מסכים אתו במאת האחוזים, הוא פשוט נזקק ביטויים וטונים מאוד לא נעימים. כשישבת החרים הראשונה, בה הוזמן מפסח בית-הספר, מוטי כליכר צעק והעליב אותי, שהמפקח פשוט נאליץ לצאת באמצע השיבה. את מנהלת בית-הספר הוא כינה מנהלת, שקרנית ועוד כיצא באלו ביטויים, בטון לפני כל החרים. הוא נהג לאיים עלינו, חברי ועד החרים, בתביעות משפטיות, בכל פעם שלא הסכמנו עם רעיונותיו.

מהבחינה העניינית, למוטי אין כל רקע חינוכי. אמנם היו לו כמה רעיונות מעניינים, אך מצד שני שומעים ממנו דברים שאינם

מתקבלים לחלוטין על הרעת. למשל, הוא הגיש לנו מסמך שהיה בו פירוט של נושאים פסיכולוגיים, בשאין לו כל רקע בשטח זה. דוגמה נוספת לרעיון אבסורדי שלו הוא הבאת בית-הספר של יאנוש קורצ'אק כמודל. זה מודל שעבר בורשה שלפני כמה עשרות שנים עם ילדים יתומים. מה כל אחד יודע שהתנאים שונים לחלוטין, והוא התעקש ליישם את המודל המדויק. כשדוער החרים התנגד, הינה לו תגובה אגרסיבית במיוחד.

הדברים הגיעו לידי כך שנותק כל קשר בינו לבין מנהלת בית-הספר. הוא רצה לערער את סמכותה במנהלת. היה שלב שהיה היתה צריכה להכריע מי ינהל את בית-הספר, היא או הוא. ודרך אגב, הוא נזקק גם מחדרה של מנהלת בית-הספר הקדמת.

כל הדיונים הפכו כליכר מייגע. הוא, פשוט, בדרכו האופיינית, הפך את ועד החרים למסד לביקורת המדינה על בית-הספר. הוא תהיש אותנו עם נירות, פרודוקציות ומכתבים אידישניים, לא יכולנו לשאת את זה יותר.

אשכנזי: יאנוס קורצ'אק, מנהל בית-הספר, היה מנהל חינוכי

מוטי התעקש לשכנע מורים לעבודה ולראיון אותם. במקרה מסוים הוזמנו מורה על-ידי ועד החרים וכשהגיעה סיפורה שמוטי פנה אליה טלפנית והודיר אותה שלא תען להופיע בבית-הספר. הוא הילל שהיא איננה מתאימה. אני בכלל שואל את עצמי את השאלה מה פתאום שהורים ישכרו מורים ויראיו אותם? מוטי נהג להופיע בבית-הספר ולהודיע לוועדי החרים שבבית ספרנו הוא נשכר לצורך הפעלת הפרויקט ושהעניין מאוד מוצלח.

אז כיו לשכנע לשכור את שירותיו. גם בגן הילדים הוא ניסה להפעיל פרויקט, ושם החרים הראינו, כתבו מכתב וציפו את חתימת כל החרים בתביעה "חריש-מקצועית" שאסרו עליו להכנס לגן.

בשלב מסוים החרים מוטי שהמורות ביה"ס אינן מוכשרות ללמד מתמטיקה ושאת הנושא הזה צריך ללמד איש מקצוע. המורות, הוא מסביר, "מלמדות רק חשבון, זה, במקרה הטוב, מקרה פרט של המתמטיקה. ליותר מזה אין הן מסוגלות. מה שמסוגלת לתת מורה מהמורה, חוסם את התחומים שקריים מושבה ריאליזם ומחשבה אנליטית".

ביה"ס הופך למקרה. מחד מנסה אשכנזי להכניס אליו את "המערך הפרטי" כפי שהוא מכנה אותו, מאידך מנהלת ביה"ס, ועתה גם רוב החרים מחליטים, שהתוכנית כפי שהוצגה בפניהם וגם האדם העומד בראשה אינם נראים להם. ראש הוועד, אריה אורגד, פורש מתפקידו באמצע השנה ועימו רבים מחברי הוועד, ובמקומו מתמנת הצית מאיר, עורכת עיתון המערך "לדעת", כהוצאת מוטי וייצמן לפרסומים. אשכנזי מציע בדוערת הפרויקט למנות אנשי מקצוע שיתנו שירותים כמו מכוניות, שירותי מחשב, גנברות, מנהלת חשבונות וכדומה וכן ירכזו את הפרויקט. ועדת הפרויקט מסכימה ואשכנזי מציע לביצוע ההצעה את "העמדתה" לקידום לימודי המדעים והאמנויות" שהוא עומד בראשה.

חתם בשם כולם מבלי שידעו על כך

העמדתה לקידום לימודי המדעים והאמנויות מועלת כירושלים ונחתה שירותים לבתי-ספר ברחבי הארץ. היא מעמידה כלים להכנסת חינוך פרטי למערכת הציבורית, כוח אדם מתאים למשימה זו ותוכנית לימוד. לגבי איתור מורים על-ידי בית-הספר עצמם אומר אשכנזי: "היכולת של בית-הספר לאחר כוח אדם מתאים מוגבלת. היא אינה ברמה העניינית אלא ברמה הרכילות של סכך מורות שעובר בין המנהלים".

ועדת הפרויקט קיבלה את ההצעה. מספרת גינת מאיה כששאלנו מי עומד בראש העמדה הוא התחמק וענה לנו שגנבה לרשם העמדות הנבר. אחר-כך התברר לנו שהוא הפנה אותנו לעסק הפרטי שלו. למרות שהופתענו, בשלב מסוים הסכמנו לקבל את שירותיו, אך ביקשנו הגשת חשבונות מסודרת וקבלתה. הוא

מסר: המסר: התעקשתי להכנסת בנות אשכנזי לפרויקט שהיה, הוא עשה בעד ועם זה אחר לא ירד אף עמדה בשלום על עשיית השירות והפליגה כמו זו שהיתה אז.

העמדה היתה תוכנית מועדון חינוכי. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

הרע לנו שאינו מוכן, ואינו יכול להגיש לנו חשבונות. הצענו לו שיעש הצעת מחיר וגם לוה הוא סירב ורצה שנתחשן בסוף. בשלב זה החלטנו, כיושבת ראש ועד החרים, הנושקת על כספי ציבור שלא להסכים. איר אפסר לעשות עסק בצורה כזו.

מסין על כך ריד ביהודה. כשהסתבר לוועד החרים שמדובר בעסק הפרטי שלו, הפכו להיות חשדניים. חששנו שבדרך זו יורמו כספים לביט.

החשדות והחששות הופכים בסופו של דבר להדהה. מכתב מכתב נשלח למוטי. ביהודה: הוא התעלם ממנו לחלוטין וכתב מכתב למפקח המחוז בו ביקש בשם ועד החרים להוריה את מנהלת בית-הספר מתפקידה. הוא חתם בשם כולנו ואנחנו לא ידענו על כך.

ששט נדמה. הוא חתם בשמנו על מכתב ששלח באופן פרטי. החרים מבחינים כל קשר למכתב וכבריקה שנערכה על ידם הוחזק כל האשמות שהאשים אשכנזי, כאילו קשורה המנהלת אביבה לל מורים כספים בלתי תקינים — ככלתי נכונות. ועדת הפרויקט הפסיקה לפעול וחבריה התפזרו כשהם מוטרסקים ומנועים.

אשכנזי עצמו שולל כל אפשרות למחל לא תקן מצידו ואת המענה כי היתה לו איוושה כוונה להפנות את כספי הפרויקט לכיסו הוא מבחיש מכל וכל. להרם.

את הסיבה לכישלון הפרויקט עוד בשלבי ההתחלתיים מנמק ושכני בחוסר מוכנות אליו מצד האנשים אתם עבר: "אביבה טל המנהלת היא מצד של רמת הכשרה בינונית ומטה. טיפוס שהוא צויתו להמך. היא התנגדה להצעת הפרויקט מתוך רמת גשונה הנמכה ומתוך פחדים. כי היא לא היתה מסוגלת להמך עם זה. אביבה היא לא הבעיה, היא רק משקפת בעיה. כי היא אינה יוצאת דופן, רוב המנהלים הם כמותה. היא יושבה אתי במשרד, סיכמנו דברים ואחר כך היא הבחישה אותם".

גורד ביהודה אינו יוצא נקי. נחמן הוא טיפוס דטרורטיבי שמדיר יפיע לאחרים לעשות ולא ינקו אצבע בעצמו. הוא איש אומלל שעושה בכישוריו עשייה דטרורטיבית. לא היתה התנגדות מצדו מכון הרעיון, אלא מתוך גישה ארטיסטית תמיד דאג להפיע לעמדה. מרעע שאני יצאתי מהמשתק הוא הפסיק להפיע ככת הסט, כי כשאין כבר מי שרודה לעשות, לא צריך גם את מי שרעע".

בני הספר אמרו לנו שאין כל טעם להתייחס לעניין, שכן מבינתם הוא סגור. הוקענו אותו ואין כל טעם לחטט בפעעים ישנים שהולו להגליד. הוא הרי מחפש פרסום ואנחנו לא ניתן יד לעור לו כזה.

אנו של אחד החרים בביה"ס סיכמנו: "הוא מאשים את כולם כל הזמן, אבל מי שפשט את הרגל זה הוא, מי שסולק מבית הספר זה הוא, מי שנשלל כתוצאה מהחזקה זה הוא. ייתכן שהגמל פשוט אינו והוא את רכשת".

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

כשהסתבר להחרים שמדובר בעסק פרטי שלו נעשו חשדנים

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

שיעור קורא אורח

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

העמדה היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות. היתה תוכנית חינוך שכללה את כל המדעים והאמנויות.

[illegible][illegible]

מעק, סיפר לי חודר בחשוכו, באחי לרב לבקש ברכה משני צדדים. צאצאם שלידו, הרבנית, היא גם שרבינית לעת מצוא, יש לה שני בנים, שני בנות, שני נכדים, שני נכדות. אמהות אמרתי לה. 27 והיא אמרה, יותר טוב תחצי 24, אולי היא רוצה כחור אמרתי לה. יותר טוב שאני תחצי יום עובד ותחצי יום לומד, ונחיה אמרה, יותר טוב תחשוד ר' לומד. למה תחשוד ר' לומד רוצה שיהיה יום שישיה והיא תפרנס.

[illegible][illegible]

עכשיו אני מילוי והוא שואל, את מחזתחת לא, או אני מחד
 שחמאני. ונתן טוב ושיחה לך כלשוב. תראה אני עתונת
 חן לא מרוב, בייחוד לא עם עתונתים. ונתתי אני אומרת לא
 יביתי אייך בשלפון ואמרת לי ללוא, כך הוא עונה אבל בשביל
 בקבל עשה, כבר כתבו עלי ביעתונות והראי מה קרה, ושבוה
 רגל, לי עין רעה, למה לא מה שיש לי זה מה שאת רואה וגו'
 ושבוה.

אחרי יומיים גיער לי ככל הנזו בחיפושיות (74), באמצע הכניסה
לסניטין שהוציבם של חתנות וארבעים, ידעתי, מיש תבנית
ספירה חזרה הסמכת על חתונה \$0 שש ששורים מיש תבנית
של חתנות יתום של חרש שיש, ולשפיר, גם חתונה סכומי כסף גדולים

במסגרת התפרסות הדבואה האלטרנטיבית, כוונים ברחבי הארץ צדיקים
רואי נסתרות ומביאים חזון למאמיניהם. נציגו של הבאבא סאלי
במרכז חל'אביז הוא הרב ב'ישו. לא רוצה פרסום, לא רוצה עין הרע,
רוצה לגמור את התפקיד שלו עלי אדמות ולהצטרף לאמא שלו.
שוכב. מזמן. מחתה לו למעלה

[illegible]

המשך מעמוד 8

אנדרז' פאטאניאק, מלצר, העיד במשפט כי ג'יארד לא דיבר
עקרו של סימון היה מרחוק, במקום שהפאנטיקן... עד אר
העיד כי סימון היה במרחק מטר עד מטר וחצי מקריי. במשפט
לגארי ג'ונג'אן מורס יכול היה האקסד לרמות כי
למרות שאם קריייה על מטר של קריי. לא יותר מ-8 סמ' קמרה
מסון המציה, דיווחו בדפוא את רעתה. תסבירו סטון ג'ונג'אן
שלאו תוקדה הקומפוט מה אליו עברו תסבירו ואמר: כל ג'ונג'אן
לא בטוח של יותר מ-8 סמ' והכסדי שאם עשיתי הגיעה
השקת לתיקון הסתור. הרדיתו, אך אמרתי כי ערתי ותסבסה
בדאית המציה.

המשטרה מינעה, כי התיאוריה כדבר של אקדחים שהופגזו
הקטנים בקצות גולד, מתוך טעות בירוקסיות. ממקום
שקדור של סיריאן, האדוקא ממוזאן קוסר שסיימתי את
המסורה, כי להמות ברך הקליעים - והחלפו. בעקבות
המסותה של המרובות בדור, הורה לאתר שנים המפוזרות
למקסימליזציה, ומסוכנות שאולי לא תתבררנה לעולם, נרשם
על מפתח אקדור של סיריאן, במבצע 35 "שלמשהו לא ידוע"
לדיוסם, 18602. "ישאן לא באות לאזר ואז נזן בר אדור
שוררע סיריאן, והדבר גרם, כמובן, לאיבילותם של השלטונות
לחובת. המפוזרות שהתגלו בקצות כמעט 10 שנים, אם באים
כיוו הלינים אקדור של סיריאן.

בדיוק אותו האקרה

[illegible]

אִרְבַּעַת חִילִּים אַחָז בֶּן, סִפִּיר סוֹבְחִי אֲבוֹ
גִּדְאָד בֶּן הַשְּׁבַעִים, שְׁנַיִם בְּכָל יָד, הָרִמּוּ
אוֹתוֹ מֵעַל פֶּתַח הַבָּאָר וְהַשְׁלִיכוּהָ בִּימָתָה.
אֶחָד כֵּךְ, כִּסּוּ אֶת יְיָ הַבָּאָר בְּלוֹחַ עֵץ לֹלֵא
שֹׁמֵט בְּנֵי אֵחַ צַעֲקוּתוֹ, מִלִּי יוֹדַע אִם הִיא חַיָּה
הַיּוֹם. מִתּוֹךְ הָאֵינִיכָאדָה

חיילים שעמדו בצד והסתכלו מבלי להתערב. הם הניחו אותי על פי הבאר, התיקו אותי וזמן מה באוויר — ועובד. נפלתי לבאר, שהיו בה מים כערך בכנזה של 60-70 סנטימטר. הם כיסו את פי

השקעו יתמה בקומרת ודעתו שאיש בכפר לא ישמע אותו, וחששו יתבה כוחות בעצלות. והלחין ע"ה ארבע אשמע אנשים בסביבה ורק או לקרוא לעזרה.
האם נחקרנו על ידי מיטות?
בניית החרוץ נגזרת ע"י קטן דבור וקצין דרמשל הצבאי (ג.ו.) וסיפתנו לו כל מה שיהיה אחר כך לעזר לחיבור את בני יוסף והחזיקו עזרו בחיבור עד שיהיה עשרה בבלי"ה. מאז חקר וסוף בני עוד מעמיים יותר לא שמענו מהם.
בנינו נמצא בעת יוסף?
"כן כרם, עובד בחנות ויקום".

ואפשר גם שאנחנו מבינים סתם לתוך התירוצים הללו המגוון
ההכרים מניחים את הדעת, גם כן בתוך שפע סיפורי
האינטימארה, הדעת אינה סובלת שמענה ילילי צעירים
ותלול כן סתם, ללא סיבה, בוקו חי ממש, שלכדי אותו לתוך
באר ויכסו את פיה, אחר מבין השמנה לא קם ולא מהח ולא
התקומם.
ורכל זאת שמה למנות את סיפורי של תוקן, נשמע רמזיני מה.

ה אווריר היה צונן בשעת השלש בבוקר של 30:0
באפיליו, שכבונו הראשון של צום תמראדן. ערפל
זך כיסה את אזור מל כרם. מורביא אוריוסופ
גיארו, מלאח שחום עין כן שבעים, השכים
כדורגל להשקות את הקת הירוקה וקטפה שלו,
בה הוא מגדל ורעננות, עובינתו ופולטל. הלהקת שונכת בבוטסן
שני קוסמס. נדוד עציפרי עובינתו, במקורל של שידושמאות מסר
מביתו של כמורו, להקת לבוסחן עונדת בדרובו הראשי של הכפר,
ולמנו מנה שמאחל לא עברי כיסמסד חרף התמחלתל בין הכתים
הנושקות וזו. הנו כמורו עבר, לא חשש באפיליוסל שמשפעת לא
בתו ושביליו הגרים של הכפר הן כולו. הרמית אדירא, מסק
כפר, מסר מרור של סוריסרס. הוא זועק ומשפתותו
תוממדי. אחד מאבותאבאחי הגיע לגלגוע שברום מרחק שנים
כרם כרמי מאות שנים. וואכאני – כמאחיים במספר – חיים
בכפר, ערף היום כשנים נישאית ומתעברת. בהז אש אינו נקלע
להרבת אדירא במקרת הרדק העקלנותית הזוהר, והעברת
בכורכ הכפר, ארבע מורבילת לשון מסק, והא שוכן במרומס כמור
מכל דרך ראשית.

בשעת אחרישערות אש יוסמן, נו של מוכח, יצא עם כן
לחצמס, בכדו של כמורו, לא חנות מכוללת המקומית לקנות מצרכי
מן לביתו. חנות שונכת בביתו של בעיליה, ליד הבוסחן של
מוכיה. כפר שדק יוסק ערף שש הזדק קרש בשמל של בעל
החנות, ששק ודמס את קרדל בשמו לבוסחן, והא תחל את
המכסה מותר, ויושק את חרף. בכניסו לבוסחן, נצר שמאל
על תבוסת מותר, ויושק את חרף. בכניסו לבוסחן, נצר שמאל
נמצא שור אגידה מלל וישגשים שזדה מוכסה בן קצו. יוסמן התבונן
סריכו, שור נשבעה וקירא, ממעקץ הקרומה. הוא דמיס את
המכסה מותר הזכר והלתימוראזל מזהל ער קרקעיתו, בעומס של
אבניה מותר, את אבני חרף כשהוא חנוס מאכסין. יוסמן יצא מיד
אל ביתו, שרף ליד קרעוץ עררוע והשקאזי את נוה הקטן במסר. הבן
קוסת חסס יוסמן הודיע מורליס שעברד בבנין יוסמן, והם חרף
את האוק חנוס. חנוס בערת הבדן גויי שפוערל את הער
החוליס כמור כרם. לרבריו תוואסיס הגיע והשל לבית החזים
שכסרבונו מערפלת. הוא מכלל ממוכסן כקסוליסים, בכרסרים
החז ונכבן ורמאחיו סימביל של חזירת מים.

אנחנו נלמד את חורבן השואה ואת גירושנו למסר דורתי. אנשים מול חורבן לבנות ומוקדו של חורבן זה האיש. אנחנו מנסים את האדם שחייב להיות דורו לבנות בביתו, חשבונו במחירי האבן, גולל השבוע באנחנו האה החוקק את גירושנו, השמעת הכפר, כלומר בעל דמיון חורבן ויבולו להמציא אשכנז שחכם משהו ורצו חבורה נאנץ כמאכזבים בבית ממוקדו של חלוצי אשכנז שבעתו על חורבן מורחב. חורבן שניה של ימים, ספר חוקן כשכיר גלים ומשפחה, אר שירורו.

החורבן, אל חלוצה ונשותה אל הבן על מנת למחנה אחרונה למחנה, אל ארבעה חלוצים, שניים בכל דור, ודמיון אותי. אחרונה חלוצים ונשותה אל כל דור על פיסתה אחרונה, הבחנה בעד ארבעה חלוצים ונשותה.

תאטרון השמשי של איראן מנושקין, חור כבד לפרים, אהבה גדולה לא צמחה מהביקור הזה, הוא אמיליו כמה אנשים נעשמו לרוחה כשהלוקה נסעה, את האנימיריה, או הורו של חלומותיהם? היו כאלה שנשארו לראות עד הסוף ואחרים, שעיניו נחנקו, היו גם צעירי חרות, שהביטו לבוא ולא הגיעו, של גבול להם צעירי, ועוד פעיל בחירות, מוכן לעשות למען המפלגה.

סיכום סופי ותקבלה ברגשות מעורבים. או, במילים אחרות, עלתה כיתה, אבל לא בביתספרנו. ניסיון העבר מוכיח שיש לקבוצת תאטרון שמבקרת בארץ השפעה על חיי התאטרון שלנו. בדרך כלל קבוצה מעירה, עושה את שלה ונוסעת. מטיילת ישראל מוסיף עוד שם לרשימה ההולכת ותופחת של יקירי תאטרון שביקרו במסגרתו בארץ. צרכי התרבות יכולים לסמן שם נוסף בסטק השמות של שיחות הסלון ותרבות — ושלום על ישראל. למנושקין מובטח מקום של כבוד לצידים של יוג'ינו ברבא הסקנדינבי ופוסטר ברק האנגלי (ברבא של השנה שעברה). נכסטיבל מתחילים כבר לחשוב על השם שיפאר את תכנית התאטרון בשנה הבאה. אין להם זמן לחשוב על מושגים מופשטים כמו השפעה, העשרה, למידה. כל מה שאנחנו רוצים זה לראות מה קורה בעולם הגדול. להיות כמו, ללמוד מה משהו — זה כבר יותר מדי כשכילנו.

במקביל להשפעה והלוקה בארץ, ערכה מנושקין סרנה לשחקנים, עבודה עם מסיכות, אם יש סיכוי שמשוה מהתורה והמנושקין יתחילו, בכל זאת, לעשייה התאטרוןית בארץ, סביר להניח שהוא יביא מהסרנה, הסרנה, בהשפעתו שחקנים יהודים וערבים, גולדה מתוך הצורך של מנושקין לעשות משהו לטובת פתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. לכאורה, עמדתו פתוחה רעה לסרנה תאטרון שאמורה להיות קודם כל ולפני הכל סרנה מקצועית לכל דבר, אבל מה שמבטא קצת בעברות של מנושקין מנין שההסרנה בין פוליטיקה לתאטרון לא קיימת לגביה.

פוליטיקה
ב"תאטרון השמשי" גם לעצין יש שמענות פוליטית, כבד זה ואף אחר גם לא מנסה להציג את אחרת. בביקור בארץ היו יותר ההצגות פוליטיות מתאטרון, את האשמה צריך לתלות גם, ואולי בעיקר, במנושקין עצמו. המינוח שפרסמה לפני בואה היסט את העניין הצימרי מתאטרון, מה גם שהתאטרון לא זכה למי יודעתה הצלחה. כל מי שחילחל לה בניה, והיא הרבה כאלה, יכולים לחבר דיימם בנחמה הקול הצביע בגללים, ההצגה קיבלה דימוי של כשילון וצא שמנושקין נשארה גיבורה. רק בכל מה שקשר להצגות פוליטיות (אצל בואר, למשל) זה עבר להדפוק. ההצגה הזו היא שיקרית. מנושקין היא באמת אישיות תאטרוןית חשובה ומרתקת, אבל את הגול תעצמי הזה היא הכניסה לעצמה בעצמה ושילמה על כך. מחקר שחקנים קטן היה מבדיר לה שאנחנו אוהבים את האחרים שלנו שחקנים. ההצגה שמדובר בסרן וכל בביקור על בסיס מסתרי, לא נבונה לגבי, תאטרון השמשי, זה לא מבטאים את המושג על בסיס מסתרי, חל, בכל מקרה, שזה הדומה שנשארו מביקור והלוקה בארץ.

מנושקין. אני מודעת לסענה הזו, אבל זה לא כל כך נכון שהקול לא אהב את ההצגה. הערב הראשון היה איום, והשי כבד, השלישי בסדר ובערבים האחרונים זה היה מצוי, הקהל קיבל את ההצגה כחללהבובת. השוני הזה של תרבות הקול היה ניסיון מעניין מבחינתה. לגבי ההצגות אני שלמה לגמרי. אם הייתי עומדת שוב בפני אותו מצב, הייתי חוזרת על אותה ההצגה, שאני חייבת אותה קודם כל לעצמי. גם הסרנה שערבתי היא לעצמי. חזקתי פוליטית, וכך אני מודעת לעצמי. אותה, במסגרת, כמו נחשלקים וקשורים לדעתי על הסכסוך הישראלי-פלסטיני. אי אפשר להדיר, זו משהו אחר מן שלא מדבר ואף לא יכיר את

התאטרון שאני עושה.
קוריו קטן קשור להפגנות שהובטחו על ידי צעירי חרות. הבטחות שלא מומשו. מנושקין קצת נעלבה שהעסק עבר בשלום, כמעט בלי הפרעות. למה לא הפגינו נגד, כמו שעשו לדוגמה לג'ון באואר? שאלה באות ההזדהויות.

נוהי שלום
כפר שיתופי ערבי ייחודי, יושב על הרי יהודה, גוף מפורסל, כל הקליטאות על כפר שטובל בירק, שווה סיפור נפרד. הסרנה נערכה באוהל מאולתר שחוקם משקי יונה כתומים. מהאהל אפשר היה להשקיף על הרי יהודה, שער הגיא ועל הכביש המתפתל בין תל-אביב לירושלים. אנשי נהי-שלום נתנו את המקום ועזרו בפתרון הבעיות הטכניות. גם הם, כמו מנושקין, רואים בזה הרבה יותר מסתם סרנה לתאטרון. בשלב מסוים התחילה להשכר רוח, לדגוע היה נרמה שותאול עומד להתעסק. נוכרתי בסרנה מהסרס "מולייר" במתחאטרון מתחילה לעוף במדרד, כשהקהל רודף אחריה

והשחקנים על הבמה ממשיכים בהצגה. רגע קטן שאמר הרבה על תאטרון, חיים, אצנות. אור מאוהב, רגעים שבוכותם נחשבת מנושקין לגדולה כל כך. יש משהו קסום, אוניסטי במעט, בקבוצת אנשים מובילים שמנושקין במסיכות, בתוך אוהל כתום על גבעה שכוחה אל במצב הלא-יכולם. משהו שהוא מעבר לערבים, יהודים, מהחזיתות וכל שאר היצות ההולות שאנחנו מתמודדים איתם יומיום.

מנושקין לשחקנים: נתנו לרמון למעול, שחרור אותו. דמיון זה כמו שירי, זה השירי המרכזי של השחקן, זה האמנות של השחקן, נרעם מאויר, שחקן, למי בצורתו, השפיע בארץ כבמה ההצגה, עובד כשוליים מתוך בחירה.

מאירי: הגעתי לסרנה בגלל העניין המקצועי. אם יש לעצם ההשתתפות שלי גם משמעות פוליטית, לא ידעתי. אני צריך לחשוב על זה. האמת היא שבנושא ההצגות פוליטיות אני לא מסכים עם הדרך שבה בחרה מנושקין. היה משהו כמו ניסיון ליצור שוויון במתי בין שחקנים יהודים לערבים. בהתחלה העבודה היו הרבה יותר שחקנים ערבים שלא היו ברוק שחקנים טובים, אבל הגיעו כשם האיוון, האמת היא שמבחינת הפרופורציות יש הרבה יותר שחקנים יהודים, כך שכל ניסיון ליצור שוויון הוא מאלץ, ובאמת במהלך הסרנה נשאו רבים מהשחקנים הערבים, כי הם לא תלמידי מקצועית.

מאירי: (לאחר מחשבה) אתה יודע מה, טוב שהשתתפתי גם שחקנים ערבים. זו הודמנת טובה להכיר אותם. לא הכרתי לפני הסרנה שחקנים ערבים ואין לי חבר ערבי, בסרנה הייתה הודמנת להכיר ממש את האנשים, ועוד אנשים שעובדים באותו מקצוע.

מסיכות
הסרנה עברה עם מסיכות מבואל שחברא אתה מנושקין מפריו. האיש שאחראי על בניית המסכות עובד עם מנושקין קרוב ל-20 שנה. גם הוא הגיע לסרנה יומיום. המסכות, בתאטרון השמשי, משמשות הרבה במסכות האמיות, הן לעבודה על שחקניו והן להרבה עבודות אחרות. באנימיריה אין מסיכות, אבל במהלך החזרות נעזרו בהן. כששחקנים שמים מסיכות נעלם הערבי או היהודי, המסיכות או החזרי, יש רק שמן, רוח צעיר, מבוגר, חכם, טיפש. המסיכה בופה את עצמה, הגוף, הקול, התנועה מתנהגים בהתאם לצורת המסיכה או בלעדיה. שתי צורות המשחק דורשות את אותה אנטנסיות, את אותה אמת. אי אפשר להסתתר מאחורי המסיכה, חיוף יתגלה מה.

מנושקין (לאחר השחקנים): אתה לא עוקב אחרי המסיכה, הבן אדם שאחראי על המסיכה הוא בראש מאז מיתח. מסתכל במראה, תודה בזה שאחראי מן מה בכלל המסיכה רוצה להגיע, תרגיש את זה. חזק, שחקן, סקורנט לתאטרון באוניברסיטה, שנה ג', אויסר טו מסיים בחקפת-חיים, הוא מושק אינדיאני, או יותר נכון את האינדיאניות, במקרה, באמת שממשיך.

חיות מוגנות, אף גורל, קודם גורל בולטים, אבל אסור לתת לחוש היצות להטעות אותך, כי אז תיירר כשהקן. באוניברסיטה למדתי אותך לעשות דברים טובים, אתה שוכח את המהות, אתה כשחקן, חישתני להוציא את האמת מהבטן ואצלה זו השיטה. אתה לא מניע לדמות דרך ה'מסיכה', אלא פשוט חי אותה.

השחקנים
השחקנים עושהושתתפו בסרנה נאספו במקרה. השמועה על הסרנה עברה מפה לאוזן. רובם צעירים, חלקם הגדול עובדים משלים מתוך בחירה, העבודה עם מנושקין יכולה לתת חיוק, אומה בנצקת הדרך. כיום שביקרתו עברו על אלחור, קטעים על חילום, שבהשבו, חוקרים, בריחה ממלחמה. במקרה, באמת שממשיך מנושקין לא עושה להם חיים קלים, לא מפנקת, את מי עדיף להדיר מהבמה היא מורידה. מלת המפתח שלה את/ה שחקן/ת ותחיל לשחק.

קטע
על יעוים משחקים חילום, המנהיג נעלם, עלי תופס מנהיגות ומשתל על עינים מנושקין עוצרת אותם כמה פעמים, מנסה ללמוד תועה שניה של פעולה נכונה, יש לה הרבה סבלנות.

מנושקין לעלי: אל תראה רעיון — תשחק אותו, תרגיש אותו, קח את המס, לוקח זמן להגיע ולזהות מנהיגות. הפעולה הייתה לחלל להרגשה, ורק משם לרעיון. יש לי הרגשה שאחיה חולך מקום, לא אתה ממדור להיכשל, אתה חייב ללכת בגדול. אסור לפחד משהו.

קטע
חור' ומי (מוסר) אינדיאני, סחילי חדר, מוחמד. חור' מ' משחק מסיכה של סיני זקן, מלא מאוכזב. מנסה להוציא מדרד מוחמד מנסה על מסיכותם שום התביאו. ביד יש לו חרב ענקית. חור' מ' נכבדים.

מנושקין: אחם לוכשים רעיון, אני לא יכולה לעזור לכם. מוחמד מתחיל משהו, מנושקין מתלהבת, יודעת להפגין. אחר כך הוא חני שבכיל כמה רגעים כאלה שורה לערוך את הסרנה. אין זה לקבל מחמאה ממנושקין?

מוחמד: הוא, זה הזמן, אבל זה לא בא בקלות. אתמול עכרנו והיה קשה. היה פלפול גוראי, שום דבר לא התחבר. אני הייתי מתוח, חזק שלי שהיא תתקשה לעשות עוד פעם ועוד פעם. היא לא ויהיה לי. היא מלמדת אותך לשחק עם עוד אדם, להקשיב לו. קודם כל להיות מתוח לקבל ולשמע.

הוא מעניין אותך לשחק בסרנים, ב"תאטרון השמשי"? מוחמד: ריכרתי איתה על זה, היא הציעה לי לבוא ולנסות

לא הייתה לי הרגשה שמנושקין משתמשת בסרנה הזו, ובקשר בשחקנים הערבים, כדי לבקר על נקודת המבט של שיש לה על עצם ההסתבכות שלה לבוא ולחזותו בעיצומה של המדרד בשטחית?

מוחמד: לא, בשום פנים ואופן לא. היה שחקן שקראו לו מחמוד שהיה פשוט גורע, והיא בלי שום בעיה ביקשה ממנו לשבת ולא לשחק. ההתייחסות שלה מקצועית, מה שמעניין אותה זה לברוק אם אתה טוב או לא טוב כבדאדם, כשחקן. האמת היא שבהתחלה מחמדי לבוא, בגלל שאמר סרנה של יהודים-ערבים. חשבתי שיהיה משהו פוליטי, גרמתי, במפגש הראשון היא הסבירה את אופי הסרנה, את שיטת העבודה, ואז הבנתי שמדובר בעניין מקצועי לגמרי.

מוחמד: בן, זה נמאס. בשנה שעברה נסעתי ללונדון, פעם ראשונה בחיים שיצאתי לחו"ל. ראיתי שם חיים אחרים, כל סכסוכים ויהודים וערבים, ראיתי שאפשר אחרת, תראה, אני מוחמד ואני שחקן ואני ערבי מיש, זה עובדת. אי אפשר לשנות את זה. אבל אי אפשר שזה כל חזון יתמוס את העניין המרכזי. אין זה לעבוד עם מנושקין, מחמדי.

מוחמד: בהתחלה לא כל כך ידעתי מי זאת, לא הכרתי את שיטת העבודה שלה. במהלך העבודה גיליתי איזה אישיות היא, פשוט תענוג. קודם כל אתה לומד דברים על עצמך, דברים שאתה רוצה למסל לעשות כשהקן דרך העבודה שלה היא להכיר את הדיברים, להעלות את האנשים שברשות. מסיכה זו דמות, חזק, קודם כל היא מלמדת אותך להיעזר במסכת, לא לעזוק על דמותם שבה, להיכנס אליה, אם לעשות גלגלים פוליטיים או אפשר להתחבר על המסכה ככל הצורה פוליטית. מחמדי היא

להתחבר. אבל קודם כל צריך ללמוד צרפתית זה קשה. לא איכפת לי לעזוב, נראה לי שזה יהיה נכון לצאת מתוך למדינה ולהתרגל, אני לא יודע. אני לא חושב על זה כרגע.

רייבי פלדמסוף: בימאית-שחקנית. לא נאמרו בסרנה דברים חדשים, לא היו גילויים. אבל היא ריכזה את כל הרבדים, מציחה אותם, סדרה לי בראש דברים שידעתי במערפל. בבימאית זו יופי של התנסות, לראות איך היא עובדת עם שחקנים, איך היא מסבירה, איך היא מעידה, אין לי ספק שזה ישיע על צורת העבודה שלי. התוצאות שהיא הגיעה אליהן הן התשובה הטובה ביותר לנכונות שיטת העבודה שלה. אם אנשים נשארים אצלה בתאטרון 15, 20 או 7 שנים, זה הסימן הטוב ביותר להצלחה.

מנושקין: שיטת העבודה שלי היא לא השיטה היחידה, אבל זוהי השיטה היחידה שמתאימה לי.

מנושקין: זה אישי ואני לא רוצה להיכנס לזה, אני פשוט לא יכולה לעבוד אחרת עם אנשים. זו הדרך היחידה שבה אני יכולה להתקשר עם שחקנים. זה התאטרון שלי וגם זה חיים שלי.

החיים כתאטרון
מנושקין — סדר יום ישראלי: 10.00 עד 14.00 נהי-שלום, סרנה. משם נסיעה להאנגר ביופ, סידורים, דיבורים, הבנות להצגה. במהלך ההצגה יושבת באולם. בסוף ההצגה מברכת, מסבירה ועוזרת בפירות ובהבנות להצגה של מחר, עד משהו כמו 02.00 אחרי חצות. למחרת שוב נהי-שלום וחזר חיליה. הסרנה חתם, בתענובת, כל יום הגיעו שניים עד שלושה שחקנים מהתאטרון שלה, לעזור בהדרכת. 13.00, ארבע שעות לפני

תחילת ההצגה, הם כבר התייצבו בהאנגר להכנות, איפור, ריכוז, או סתם להיות בידר. לא מכיר הרבה שחקנים ישראליים שהיו עומדים בסדר יום כזה.

מנושקין: קשה להמריד בין תאטרון לחיים. מי שרוצה לעשות תאטרון, כמוני, חייב לוותר על דברים מסוימים, מצד שני התאטרון הוא סוג של פיצוי. אי אפשר להפריד בין מנושקין האדם לבין מנושקין בימאית התאטרון. מה שאני חושבת או מרגישה — חייב להיות על הבמה ולהפיק. תאטרון דורש משמעת, התמסרות. זו גם הסיבה שאי אפשר להפריד בין ההצגות הפוליטיות שלי לבין התאטרון שלי. יש לי מחויבות באדם לפעול למען עולם טוב יותר ותאטרון הוא כלי עזר. כמוכן, מבלי לוותר על האיכויות האמנותיות.

מנושקין ולשחקנים: בואו לא לנהי פוליטיים, נהיה תיאטרליים. זו הדרך היחידה להיות פעם פוליטי. אם נתחיל במוליטיקה נהיה פשוט רעים.

ביום שיש, בסוף הסרנה, נתנו לה השחקנים ספר, כתבו לה הקרישות וציירו מפית עם הכתובת נוהי-שלום כעברית ובערבית. משהו היא בכל זאת לקחה איתה מכאן. אחר כך נסעה לירושלים, ערב ראשון פגו. למחרת השתתפה יחד עם חברי הלהקה בהפגנה של "שלום עכשיר" בשטחים. ביום ראשון טסו.

התנועה שלי שהיא נסעה מאוכזבת, מופתעת מעוצמת העוינות שגילו כלפיה, מאוכזבת מחדר שבה קיבלו את ההצגה. נראה לי שיש לה לחלק גרול מחברי הלהקה והדווי הרטה על שהכנינו לבוא לבאן. אם הבנתי אותם נכון, זו באמת הייתה טעות. אולי פעם בעוד כמה שנים, הם יעשו את האינתיפדה או ישראל של הלומוותיהם. אולי.

לא בבית ספרנו

מנושקין — מי שרוצה לעשות תאטרון כמוני, חייב לוותר על דברים מסוימים

גוגול, האיש עם המפוחית

ישבתי לצייר את שמואל גוגול. אני מניח שהוא קרוב רחוק של הסופר הרוסי המפורסם, אם לדון על מי האף. גוגול שלנו הוא אמן מפותח מה. חשבתי שהמפוחית היא מוצג היסטורי משנות ה-30, מתברר שחלילה חי וקיים. עובדה - גוגול מת ב-1933, וזה 25 שנים הוא מנצח על תזמורת המפוחיות של ילדי רמת גן ובה 120 מנגנים.

לבוית היתומים של יגוש קורצק בווהרש. גוגול: קורצק נתן לכל ילד הרגשה שהוא שלו הבית - ביתו בהבית (כך כינו הילדים את בית היתומים) היתה קריאה בספרים ממויטב הספרות עוסקת מקובל. כשהייתי נתקלים בקטע קשה להבנה הייתי באים אליו. מעט הסביר לי קטע מהאן כריסטוף: "אל תלחם בטבע - התגרר עליו, אם התגברת על הטבע, התגברת על עצמך". משפט זה היה אותי בכל המצבים הקשים שעברו עלי, ויום אחד ראיתי ילד מולני מנגן במפוחית. נורא קיטאתי בו, אבל מניין לקוחים כסף לקנות מפוחית? היתה מנגנת בבית - כשנשרת ש מפיו של ילד הוא מקבל סקורצק 50 גרוש. ידעתי שיש אחות לא

גוגול ניסה וניסה עד שלמדו לנגן. עם פרוץ המלחמה עבר כל הבית לנטו. קורצק נאסר על שלא הסכים לעבוד את הטלויזיה. כששוחרר, לאחר שישב שלושה חודשים, שאלנו אותו: איך היה ענה: גם האסירים אוהבים סיפורים, כמובן, אז סיפרתי להם סיפורים.

הוא חינך אותנו להאמין באדם. היה בנטו. אני סבלתי מאמנויות וקורצק החליט שצריך לתת. אמר לי: כל אל הורפא (בנטו) שיוצא לך את השקדים. תהיה לי גלידה. כשיצאתי מהורפא עמד קורצק ובידו גלידה. גטו, חורף, רעב - והוא חיכה לי עם גלידה. הוא ניסה בכל תקופת הגטו, ולאחר מכן גם במחנה, לשמור בבית על חיים גורמליים.

באורשוני הליתי בטיפוס הבהרות. כל חילדים נטו לעמוד בשורה (לאחר) משענה החבר. לי שזאת היתה הסקלציה. פחדתי להיעדר ועמדתי עם כולם - חום גבוה, כולי מכוסה דם ורועד. מנגלה עבר בין השורות. כשראה אותי שאל: מה קרה? שנינו שגבו לי לחם ויצאתי לחילום. הועברתי לבית הנער.

כך ניצלתי. קורצק הלך עם הילדים הקטנים אל המשרות.

יום אחד ראיתי מפוחית בידיו של נער אחד. תמורת שבעים לחם נתן לי את המפוחית. קצין ס.ס. שבע אותי מנגן והכניס אותי לתאמורת האומללה ביותר. בערבים היינו מנגנים לקצינים הגרמנים וביום, כשהיו מגיעים הספרים והמנגנים היו עומדים לפני הקרמטוריום ומנגנים אלה המובלים אל המוות. המראה היה נורא. מאז אני מנגן בעניים עצומות. אני יושב כולל ואיני מאמין שכל זה קרה לי... כל זה עבר עלי.

ב-48 הגיע גוגול ארצה. נתנו לו חודש ימים לנשום וגייסו אותו. בגלל המפוחית הוא הוצב במחנה, והתחיל להופיע בפני חיילים בחזית.

בתקופתי בקרב הקשה בעוגה-אל. חפיר. בחור פצוע באמבולנס ביקש שמואל, נגן לי את א. אידושע מאמע. יונגות, כדרכי, בעניים עצומות. כשסקתתי את עיני הבחור עמד מת. כשהגעתי ארצה חשבתי שבאתי אל המנוחה והנחלה. מתברר שעברו חודש הפיצוקעל שלנו אחת צריכים להחליט בלי הפסק. אך גם להמשיך ולנגן.

לדעת לשמוח וליהנות מכל מצב

סיפורים קצרים, מאמרים ושירים בעיתונים שווייצריים, גרמניים והורגטינאיים. היא חברה באגודת הסופרים הישראלית, והשנה יצא לאור בהוצאת "עקד" ספר השירים "הרביעי שלה", "עוד אקורד" הפעם בעברית.

מסע אל העבר

ר' חליה פטי, לידת בולגריה, עלתה ארצה בשנת 1948 עם בעלה הצעיר. השנה הוציאה ספק רומן, ספק יומן, אך ללא ספק מיסמך מותח, אנושי וחשוב. "הליבר באהבה". הספר נכתב מתוך רצון לחזות לכל אלה שעזרו לי ולבני עמי בשנים האחרונות של מלחמת העולם השנייה ובזכותם טעמנו את טעם הניצחון, וחזונו את ימי היצירה הנפלאים שאחריה. היא אומרת בספר.

הספר כתוב, כיומן, המתאר את נסיעתם של רני, גיבורת הספר ובעלה לבלגיה כדי להיכנס בבעריהם. סופיה ויוגוסלביה וכל התחנות שהמשפחה עברה מתוארים בשנים עברו (39 - 43) ובשעת המשימה המורשת (81). וכן יפי הארץ ועמם האמין, וגבורת יהודי בולגריה, שאוהבים את ישראל, אך קשורים בכורונות ואהבה למולדתם הראשונה.

לא בדיוק גי'נדר

אני חושבת שאפשר, להציל! חיי משפחה לפי עצות מתוך ספר. אבל אפשר לקבל רעיונות ואפשר גם (אולי) להתחיל לחשוב איפה שגיאתי שני הפסיכולוגים שכתבו את הספר. לא בדיוק גי'נדר, ר"ד בוני מאמלי וידי יתורה ניר לא מטיים ולא מאשימים. הם מבינים שלא כל

בספרות הפועלים אפשר למצוא הכל מכל לכל גיל. החל מהרעב שכתב וצייר, מאת אריק קרל, "כולם בחד וכל אחד לחוד" של שמאי גלנדר, "מעשה בעבר" של מרים רות, עם אירוסים פים של הילה חבקין, הוא מתנה יפה לכל בני המשפחה ולא רק לילדים.

"השקט" של יורם עברידני, ספר מעניין ומתח ומציג גישה יפה לחיים. לרעת לשמוח ולחנות מכל מצב. "שפה סורית", של נעמי לוי יוכיז לכל אחד את ילדותו וגם הילדים ייתנו ביתו. ישנם הספרים הנפלאים של אלי גור אופק. אין סודות! "בדרך לגימנסיה" הסיף לו את איוריו הנפלאים.

יש גם שנות לא מוכרים, ולא צריך לפחד מהם. מצאתי את ספר השירים הראשון של יענא ארגונת העובדת כבר שש שנים בחלל, "עשועות ותועות", ציירה שלמה פריקל ותוצאה ללייטסקופ! לכן כדאי להחזיר אל תקו רק מה שפורסם ברבים. יש ספרים נהדרים שזעריק לא יורעים עליהם. בדרך כדאי במיוחד להכיר בשוליים, כלומר בזכרונם שבעדי השווקים, שם מוכרים תעודות כמעט בחינם את בולם הראשון, ואולי בעוד כמה שנים הם יהיו רבימקרי.

גם אצל השכן ממול

אדע על בואה / של ביוחתי בקרוב / וכבר עומד בינינו / מחפד / המלאך השחור / וליכי מנח / מים של לחות / לבד / אחוץ את חמון איתר / קורד גידי / כחי / ורומסות: מליים אלה כתמה חנה בליצו בארץ השירים ששקעו בספרות רק העדר ביטוי ואהבה. עוד אקורד שירים ע"י גוגול ללב. חנה בליצו נולדה בשנת 1915 ביטן. אליה עליית גמגמה עם עליית היטלר לשלטון בשנת 1933 עלתה ארצה והיא או שלוש לידים. שמונה נבדים ושלושה ילדים בשנת 1981 פרסמה את ספר שיריה והאמן בגרמניה. אכל ויכנסים מירסמה

לשני אנשים, בעצם זרים זה לזה, שמתחילים חיים משותפים, ומתוך חוסר סובלנות, חנה חרדית או תסכול של "גמעי לי" נכנסים למלכוד המסכן את חיי המשפחה. הם נמסים לחבורה לאשה (הספר מיועד קודם כל לאשה) שורבה אייבנות, מריבות ומסכוכים מקורם בחיות עברה. בילדותה או בצעירות, וחשובים מאד ויכוח חשייה עם בן דורנה. מובאים בספר. שמונה. זוגות. ושואים אוסייניים. האפשר לזהות את מקורות המשבר שלהם. מתאם רואים, זה לא רק אצלי כד ואפשר למצוא את השגיאות שנעשו אצל אחרים. מודש שר" בני מאסלין, בעלת תואר וקסור. בפסיכולוגיה תיכונה. הדי תורה ניר, רואה פסיכיאטר, קיבלה את תוארה. באוניברסיטת בארצות הברית לשנים מרצים ומלמדים שם. יש שאלות של שהקוראה צריכה לענות עליהן ושאלות של "אם את הית במקומם מה הית עשה, או האם ביוגה רומה לך או לא".

באמר, איני מאמינה בתזמורת, שלא אי מעניין לקרוא מה יכול לקרות אצל השכן ממול ולפעמים זה אפילו מצחיק. למי שיש בקצות כדאי לרדף בספר ולמי שאין - אולי וכל למנע את תשוקתו. תרגמה, דוידה לרחת. הוצ' רות סרדוקים כל

שירת הספרים

ספר זקוק לניקוי, חואבס והרשיבות הם האויבים הנוראים שלו. הכי טוב לקנות בעזרת שואב אבק, פעמיים בשבוע.

שנה או לנע היטב להכות ספר ספר. לניש כחמי חלודת או עובש קונים בבית. מרסחת תרכיב (תול) של גפרית-אמוניאק או 130 גר. נתר. מוחל חצי ליטר מים טובלים מכול בתמיסה ומרטיבים את הכתם. מלפנים ומאחור. מיתים סופג. (מספחות קלינקס) וסוגרים את הספר עד שמתייבש.

נגד חרקים במיוחד רגיבטי בתוך הספר. מפורים בין חרקים אבקת תלביץ האישור. וכן יש גם ריה נעים. וגם חיסול. חרקים. אם חרקים רוכבים מיתים בין רח לדי גידי סופג. מחליפים את חרקים על גידי חרקים משפטים בעזרת בנור וכונית הכי עדיף. עד שחלפים נעים.

חנינת הספר לעם הספר

ספרים במשקל

כשען הפשפשים אפשר לקנות ספרים במשקל. מצאתי שם ספרי גיאר ברפיה והיסטוריה מלפני עשרות שנים. מצאתי שם ספר בשפה הגרמנית: Das Familien Gesundheits Buch. (מלבר המחלות שהופיעו אחרי מלחמת העולם הראשונה) שלא כתוב עליה. שלמתי הון תועפות. עזר הספר, כי משקל כמעט 6 ק"ג, וק"ג אחד עולה 5 שקל.

ספרי פרישמן, טולסטוי (ברוסית) ואוסרמן (בגרמנית) ברנר, סמילנסקי ומי זוכר את כל השמות, אפשר לרכוש בהוצאת הראשונה או השנייה. בפרוטות, ברחוב אלנבי ליד הוראה, ברחוב יונגה ליד ש"ר נורדאו, ברחוב המלך גורן, בשווקים ובכל מיני פינות, ולא רק בחנויות אלא מתוך אנשים העומרים ברחוב. חברתי מצאה אוצר בצפון רח' רינגוה ספרי בלשים נהדרים כל ספר בשקל. קניתי לנכדים ספרי מרע בדיני ברח' אלנבי ליד שוק הכרמל. ברח' המלך גורן, מול גן מאיר יש חנות נהדרת לספרים ישנים של פולאק. מה לא נמצא שם דול מספרי ביטול ומלאכת יד ועד לילוספיה, כשפות שונות.

ברח' שינקין יש חנויות רבות לספרים עתיקים, וכבר מצאתי שם ספרים שאחד כך מכחתי למשוגעים לרבר. התפסר לא היה שלי. אפשר למצוא אצטילוספריות ישנות ברח' שאן. אהבת במיוחד את האחרים העתיקים שבון.

מן שיגיע חשנה לאנגליה יכול ליהנות מחנויות לעתיקות. אבל בעייתית ההזיכרטיס קיימברידג' יש חנויות מיוחדות לספרים עתיקים, ובניניהם ספרי ילדים מהשנים 1700 ו-1800. מעניין שברוך הספרים העתיקים לא מציינים את שנת ההוצאה ורק למ הדפוס. שם המוציא לאור ומקום בית ההוצאה אפשר לנחש מאיזה שנה. הספר ביושלים וצפת מצאתי ספרים נהדרים, כמו מאת גבריאלי רונטל או שמשון הגיבור של שהאג וילי בהוצאה ישנה נושבת. אצרות כאלה גורמים שמחת ואושר לכל מי שאוהב את המלה המורשת. את הית הנפלא של גידי ישן ואפילו איכתימי חוקקת

קו הכאב

שמו של חיים מאיר (ווייס) מרקשר אצלי תמיד עם חומר וצחק, עם משיבות ילדות והשתטות המרוגמות להפנינג או למשחקיחברה במפגשי אמוני. ישנו גם מאוספ, מנותח - סרט בכיחדיבליקה. וקו הרישום חנוק וכוכל - לא לבלוע ולא להקיא, כאותו גידול הדלק תופח ומכלח את הגוף.

הוא נמצא תמיד במרכז ועיני צוחקות בחבמותיהם, אך מעל ומעבר לכל זה ישנו וק. קו הרישום המטייל בקלילות, בתמצית או כפולונטר חסרתקנה ומתפענח כרמות קייקולית או כמאין חצי-משמש-שמקור בחיים.

ב"חיים מאיר הוא אמן המאליך את החיים בקו של צחק.

הנה, לאחרונה, נתחלף קו הצחק בעודות של כאב. הקו הצח למיר, סרור, סובל, עצבני. הרישום נעש חנות אופטימיים, העלו

ללא שם, 1988, מודת 100x100 ס"מ

ללא שם, 1988, מודת 70x50 ס"מ

מהרשון, בראש חתך, נראה שהתקבלו חוקים
מבט המוסקסואליטאלי בעל מחזורי, כשבו
צוה מוסקסואליטאלי בדרכי הליגה את עצמו כמותר
אחרי שבו לבנו, אשר תיקבלו על המסך באותה
שנייה וכלל יסיון, ממש כמו אחיהם
ההומוסקסואליים הגדולים והמקובלים.
מכאן שגם כל כך טוהר הדין הנאליה מחנך
כפינו שלטוני חוששני של יבוסים אירונים על טהרת הגברים
ההומוסקסואליים.

תמבט ראשון, בעין חמה, נראה שהתקדמות העוסק באהבה וההתנסויותסודיות צא מחאורן. וכעשי הוא צוער מערות סדרית להגשים את עצמו כספורי אהבה שבנו לבנו, אשר תיכלעו לה המסך באותה טעיות ולבנו, סייגים, ממש כמו אחרים ההתנסויותסודיים הגדולים והמקבילים.

מאת יעל ישראל

[illegible]

הישא ההומסקסואלי התגנב למסך בשנות השישים, תחילה כנגיעות מרומזות, אחר־כך כסמל שולי לעלילה מזכרית. עברו שנים עד שהקולנוע העז להתמודד בגלוי עם אהבת ברים כמצב נתון. הקולנוע האירופאי היה תמיד יותר סובלני ונשואו הקדים לסלול כו הרהב לפני שהקולנוע ההלייודי עט עליה, והחל למתחם שוודיה כהרבה אומנותיים ופוליטיים.

ההומוסקסואלים לבין הרצון
שלא לטלטל יתר על המידה
את אמות המוסר החברתיות.
השמרנות המינית שבאה
בעקבות האיידס מחזירה
את הנושא לימיו האפלים.
הסרס הספרדי החדש:
„חוק התשוקה“, מציב את
ההומוסקסואלים כטיפוסים
אלחים, נבובים, שהמין שולט
בהם ולא השכל

מאת יעל ישראל

ייתה שמעם היתה שינוי (כרמו מורה) בסרט "חוק התשוקה"

דרך טיפוד מצויה ואפקטיבית, היא לקבוע את כל העניינים
אחת לתת לו התחביר ואת יחסן ארוכים לקטועיה ההומוסטקאלי
יש מסך אורך עם הפחת. מסיבות רומניות ההומוסטקאלי
בסרטים אין כי סיכוי להתחביר, או להמלסם בעזרת עיניות התחרה,
הם נגמרים במצבי אלימות או גרוטסקים בקול המפתח. קבא היתלי
רצה את צד אורשו, והוא חובר לתיים משכן התחביר שנים,
ואחר כך מתחביר במחשבים את המסך בתליהם ארוכים אנונימי, והשוב
התחביר של מכלו — נוסחת הדיבור שחוק התחביר — רעש
את אחרונה הקדום של אחרונה התחביר במצב של קבא קשה. הם כאן
ממלאה המסך במחשבים מנועים, על שיהיו מופיעים אין מציאת לחב
את ההומוסטקאלי המכלול כל קליים של אלמנטור.

יום מיוחד" תוקף את החשיבות של מוסלמיני ורד מנסה עצוב בין עקדת בית וללרנית ומורכבת, שבידה של בעלה השובעיסטי, לבין זמנו מפותל ורכובני, על רקע עצרתם של הדוצה גם

[illegible]

[illegible]

חסרת החוגגני, מבט אחר" של קארולי מאק, ניסה
התמודד כמעט לראשונה עם אהבת נשים, אבל העליקה
המזכירה היא בעצם המרד של 56. המעול הראשון,
חשוב, עוסק בגיבירה המורדת ובעיסוקיה הפוליטיים
במחזורי רוק ובמעול השני, חפחות חשוב, עוסקם
בלביות החרגה שלה. חסרת, משעית אל תבוא הים
שהות" מקדוש זמן מסך מונומלי לרמן לסבי בעוד

מאת גיורא מנור

המסיים את היצירה, בו מתאחדים לכסוף האוהבים, אף הוא מאופק ו-לא מהעולם הזה, כפי שדורש הצומח הרדמטי.

בנידתו של ובסגנון, האקורד הסופי הנתוס בויתורו הו
מתה של לאה, לאור שיליו — בתור ותקיעה שפרת את רוח
של חנו לאתה מלפני, כשהמשולח אמר: "ברוך ייין האמת".
היפיו של גרונה, "כך שחשש הצריץ" אנסיים אסמית את המוחה
בחמש שורות של מיוס, מעין שיר הנשמע מהדקיע, ובו נרמ,
שנבבילת העשמה מספירות צלינות לתחתיות, כלולה כבר
האנושיות. תחיתו זו תרי את צלחון האהבה על המוות והתככים
האנושית.

פרל לאנג בגימנסיה שלה (1975, בייוריק) השתמשה לצורך סיום פיוטי זה בהקדמה של ענבים, והואהדים כאילו מתעופפים להם לעולם האמת, מאוחרים לבסוף, בז'אנר בחר בצורה מחולית יותר לסיום נובה ונוגע בזה. כן, סוף סוף, מסוגלים לאה חזן לגעת בזה

העיבוד המוסיקלי מורכב אצל כנר בעיקר ממנגינות יהודיות (בעיבודיו של רב ולצר) ויצירות של ארגנולד שיינברג, ובקטנים מסוימים מהקלטות מתוך ההצגה "הבימה", כך שקולה המיוחד כל כך של רובינא. מושאל, כאילו, לרקדנית בתפסדת הנערה. וזה, לדעתי, עובד בצורה בלתי רגילה.

חבל, שתפקיד המשולח (שהיה תכנייה ל"שלוח" וה"מסלול" ל"קבליסית" — או אם כבר, מרוע ל"מקובלים", כפי שאנשים כאלה נקראים שבתפוחות, כאלו פגום, כי אי אפשר, ללא אמצעים מיוחדים, לבקש את ספקיו של המשולח, המסיימים כל תמונה, לשפת התנועה. ייתכן שהיה מטפס, אינו היכה במשולח (שוב חדרה דון בזקן וגוליזמה, כאלו אינו מספרד או מההולנדי "מופס") וזרועותיו.

אחת מנקודות השיא של היצירה היא, לדעתי, סצינת הקצנים בחתונתה של לאה. רצונם של המסכנים הללו לגעת בכלה, לממש את "זכותם" לרקוד עימה, וכן הסעודה שנערכה להם עליצובי משה בהיחל הנפרכת לכל רוחב הכימה על היצפה, מבוססים על התיקנים של רבסנוב. (בואו נעזר בעניין הקצנים ברבורה רבסנוב) וזה מוסיף משקל לתמונת אלה.

היכולת. לגנוב", חשוכה ליוצר כשרוני, כפי שצינו לא אחת מיתה גראוה וקרט ברכט, שהגדירו את עצמם כ"עורב לקח" לכל דבר. ובז'אנר צודק, לדעתי, בכך שביסס את עבודתו על תחקים של ובסנוב.

חבל שלא שאב השראה ליצירתו גם ממערכות הרקטות ללא חללים והתחברות שקלות הרוחות והרעפים העומדים להניח בקצו מופתיות: של ירי-מחזורי קרקע. אולי, במציאות השתכסה המהיר, ובכך השתנה השקפתו המחוללת הכביכולי: סודיים של להקות המזל העמוסי-ישראלי, שחשתי על-הבט, אבל על מדרת חורון כמו זה, ועם מסעתי חוצי מצולה ואמיתי לריבונות על ידי שבוא ירוש ממנו את האנלט החדש שלו ביואן לריבונות.

לפני שנים רבות עסק מורים בלאו באלט ברוח תורתו ואהבתו
 אלים בנינים. לפני יותר משנה נפטר בליתאסרן והענין אשר עבר
 אצלם נסחף יצירה רחב מלאכותיות נכנסה ונחלשה ונחלשה
 במסכת היצירות והנה נחוצה לא קלה אבל מתחלפת ששקט
 חלוץ, כשהלוקט והפועה בולטתם שכלית, וכן היצירות בלחנות
 שיש בהן חלל ודבר מרמזות לעליה — יבא משנה שלם אם אינו
 מושלם הוא בכל זאת מרוב, אולי ואינו מושלם אצל מורים

וכן ותיקני בום וזה השישם, גם הוא אלוהות, בדיים ובגדי
הראש הישם אלעזר ואחיהם חנה. חנה המלכה, חתולה,
כאבצעת כן היה מבורז וזו, לשם כשכלי התפתח, חנה
יפסית-רח"ל. מלך גינור חרף ביתו המלכותי האטלס, שכולו
חוקות היה אצבעות. אצבעות, מקשות כאילו רוח
אוריות, המהירות על גבירי ארז וקן, חנן רע קל-גדרים
שכחאו מוכב על ציר התאוריה האבי.
וזכיתו המרמית התעוררת-כוריאוגרפיה בתחמורת של
באלט עם מולי על אפי' יחזירי מרגרופיה.

דיבוק צא

הקשרי העיתון-ביצוע, "הדיבוק" נטוין לא במחול עצמו, אלא כיכולת לחדור אל המושגים האמיתיים של המיסטיקה היהודית, של עולם הקבלה והחסידות.

הדגש המרכזי, ה"היסטוט" (אם להשתמש במונח הברסרטיני) שבלעריין אין "ריבוק", וזו זה, בו רוחו של חנן המת חודרת לגופה של לאה, שעה-שהיא ניצבת תחת החופה, שעומדים להשיאה לחתנת המיוער. נישואין אלה הם הפרט הכמעט שנתן באיזה לאביו של חנן, 18 שנה לפני כן, "ושכח" בינתיים, כדי למצוא חתן כעל-רעמין לבתו.

מ' שראה אִיפֶעס את חנה רובינא ברעז מועזע ה', לא יזכר
לשכוח אײך לפתע כאילו נזרק גופה בכוחות הפורצים אל תוכה,
אײך תנועתה נעשית „ברבית“, ממש כסולה המיוחל כל כך,
כשמרונה צורתה רוח המת הלחם על צדקתו ואומרת:
מוריס בלאר, בניגוד לכל הביוראוגרפיים שטיפלו בנושא זה
טר כת פתח היטב קערה זו. בניגוד לרשטנברג, הוא אינו משתמש

בנותיות התנועה, אלא ברעף. מיטות יריה של גרסייה גלאנסה
מספרות כשני פרפרים מבוהלים, ואתה חש ברעך ובאימת
האחריות בה, כשהדיכוי נכנס בה. ורגע מרגש, העשוי בצורה
מרישמה מובצע שיכול מחוללי גדולה
באן, ובדואטים 'שכל חגן (גיל רומיני) ולאח מתעלה בראר
לירגה ותחשבה המיסטית הדרושה. לא כן מעבירה תיאושנה

המתרחשת בבית המדרש, כשהבטלנים עוסקים בקבלה ובסיפורי מעשיות, על רבי נעים זה או אחר. תידי, בוקסיים, מעצב ותאמורה. והתלבושות, עיצב בתיכנסת שורמר, מורדני, במסמך "שג". המגדור אירושן הישן ארונות ספרים, כמו בספרייה אוניברסיטת ירושלים, מרתון, גדול, ותלבושות השייכות יותר לזכרונות מנות תוצר של יונתן ברוך מאשר לעצירה

באוקראינה במאה התש"ח, תמארה ב"ו אינה מאפשרת
למדיאוגר ליצור את אוריה החשש המסוכן. הצבא
והחיות, שכן ב"ו מלח, למצוא אותה ומסיקה שכל
החיות שמוצאן על ש"ח תחשבו, וכל מ"ו יחזר ב"ו
אורי שלא ליצור. ח"א ו"ח תלבוש של הצבא ממדור
והיה ח"א המלח, ש"א ח"א, ש"א ח"א, ח"א ח"א

[illegible][illegible]

כוחותי, כמוכן, ל"הריבויק" לפי המחזה של אנסקי, שזכה לתהלה בזכות ביצועיו ב"התיכונה", "הלהקה הוויניאית" (ביידיש) ו"האמריקנים" רבים אחרים. לאה ואהבה המת חנו, שרחו כנגסת געש, כדרכו, משכו גם לא רמיונס של אלוטוגרופים רבים, נתינת אהם מסורב. מרל לאונד ג'ורנס ורינס, כליוס פדל — כל

לגבי מורים בדואר היתה זו גם התמודדות ראשונה עם חומר מסווג ישרי ועם תנועה יהודית, שעה שרוב היוצרים האחרים, בעיקרם גויים, נהגו להסתיר את זהותם ולתאר את עצמם כמורים חרדיים. כנראה שזו היתה הסיבה לכך שרוב היוצרים היהודים לא היו עובדים במדור המסווג.

היה זה גם טיפשי וגם גזעני לטעון שרק מי שבא ממסורת יהודית יכולת לעצב את המדינה. מסוגל בכלל לעצב חומר בימת השיח הממלכתי? אולי דווקא המפגש עם מסורת רחוקה עשוי לתקשר את המדינה הזו, להכניס לחי האמונה ואת התרגום וזו

אנחות בלתי גבריות, גישתו על כיוון בערותו.
ה"דיוק" של אנסקי נשט את כתר-המסנה. בין שני
שולמות, וגם הטיפול של בואר בנושא מצוי, כעצם, בין שני
שלמות. לא העולם הזה ורובא. כפי שחברון המואז, אלא בין זה
השולמות האמיתי, כפי שבואר מיתת, לבין המיסטיקה היות-
השולמות האמיתי, כפי ששטח שטח יכנינו ויכנינו (השולמות)

על און גדול שלל הכיר את המסורת היהודית לפני שחל
 לבטל את ראשונה. ה"בינה" על "הדיבור" — הומן את אחד
 המיתוסים ה"בולשיבי" באש"ל, לב לשלילת, להכין את ה"בולשיביזם"
 ה"ציוני" ו"צורה" קיחה של השימוש בצערי באש"ל לצורך השקפה
 המיתית במידה זו. למרות שבתכניהן צוין לשלילת כ"בולשיביזם"
 ה"ציוני" המיתית לא מציגה עמדה אנטי-מיתיתית שחברות

[illegible]

המחשבה האחרונה, לא יכולה להיכלל על אזור יוקרה של
למעלה מ-100 מיליון שקלים. אבל בעקבות הסכסוך
המדיני, נדערה התחרות, ודבר האשלי, לא רה בעולם שאין
המחשבה הזו נכונה. את השקעות במבטול חרבות וחרושים
המדינה לא מסתרת מחוץ תחסי"א אלא נעוה כפי ששקבע בעמים
האחרים. זאת האשונה על צדדים, מטרות ומבטמים. אלה
הדברים הנכונים והנכונים. והנכונים והנכונים. אלה

מטוס. לסגנון הזה קוראים טנגו קנסוויז", מלמד יירוב. בלא זכרונות השיר הזה מילות. כששמעתי אותו לראשונה, פשוט נפלתי. שיר נפלא, במבנית הלחן המרומזינת.

● אחרי, שיר לגיטמה, במקור של להקה, יופי שרנגו-וייס" שחשבתה גם כמיסה קריאולה המפורסמת. חזרה לילה", טנגו, של גארדל ולפרה, יופי של קסע. סוף דף ראשון, חוללם כמפריח.

ידידו. כתבתי את השיר הזה, צמוד מאוד לרוח הדברים הנקבלים. רציתי לחלל אישורה סיכום לחלקים. ישבתי עם אהוד גור וקליני על הנושאים של שני התקבלים. בעברית שול החלום, בספרותי. קניתי את העיתון ואני מרצה מאוד מן התוצאה".

מ. עכשיו את כל כך רחוקה, לחן של מאלו, מדובר במבנה המבנה, לא סמבה, מרשי ידידו. "מבקשת את שפוליני של בובאנוס איריס מרצה", הוא מסביר. אחריה, התחלתי. לא רק שדורשן שפוליני שחלחלה את דבר משהו. הכנתי את מוני מרזבל הקלטתי אותו על כמה ערוצים, מרצה מגלים רמות אותיות בעצם", מיידידי, מרצה. "הוא הפך לארגנטיני כחלקי את הוה כח מדי איתו".

● ה'צקרה התלאכית, קטע מקורי, מבוסס על מיסג
ורגסני נמר ודינמי. בקטע הזה חן לירי חטוי מכלול
השפעות ספסגני השנים, הוא אומר. אומר, טגו
לגן, וזמא איתני, עלפי ירוב, לטנו שב מן הפברים,
משייך השופכי של העי הגרילה, ציטוט שלו. השייך הזה ממש
יירי הלווי הארגסני, הוא כן בארץ אל חסרים בלגנים שאפשר
לחניס אותם למסרת האם, כן ירוב.

והסוף, הסוף הוא. מסיבה להמשך". שיר שהוא הכלאה בין שני יקצבים, שני רבעים עם שלוש ושש שמיניות. זה עושה את קצב נורא מעניין, וגם מאוד אהבתי את הטקסט בספרדית, הוא נוער.

סיבה טובה להמשיך. למשל, למופע, שיתבסס על השירים. מופע כזה, מבטיח יידוב, אכן יקום ויהיה, לא בעוד זמן רב מדי. חולם כספרדית", סגר עבודו מעגל, שנפתח לפני שנים, באנוס איכסיו ואחרי כך טושטש בעמלע נמחק. אבל קשה לעקור יורשים ועכשיו, הוא גם לא חולם על זה, לא כספרדית ולא בשום נפה אחרת. "שני לירושלם" ממייני יידוב. מהכללי זה נשמע

בבחינה מוסיקלית, ואני מרגיש נוח מאוד עם זה.
וגם לנו זה נשמע יופי.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

אוצר חבוי בתוכו

בן צו היה שלמה ידוב כשעלה
ארצה ורק היום, כשהוא בן 37,
החליט שאפשר כבר להעלות את
המוסיקה עליה גדל מנבכי
וההדחקה. קודם חזר למקורותיו
דיד ברזזה עם, האשה שאתי,
בעקבותיו הלך יהודה פוליקר
עם, עיניים שלי ועכשיו שלמה
עם, חולם בספרדית,
תקליט שכולו שירים מאד גנטינה.
נשמע יולי

מאת עופר ניר

● "טאקסיו", קטע אינסטרומנטלי של מאריאנו מורס, סיקאי פופולרי מאד בארגנטינה. "קצת קשה להכיר אותו לבוש החדש", הוא מודה.

● "ביום שאת תרצי ביי", שיר של גדול זמרי הטנגו בארגנטינה, קרלוס גארדל, שחי בשנות ה-30 ונהרג בתאונת-

מני שלוש שנים, סמות או יותר, בהוציא שלום ירדו את עביו הומו, תקליט הסולו השני שלו, ריבד את החלום הסרדרי שהלם: להוציא תקליט שכולו שירים מארגסניה עביו הומו לתקליט הזה קראים לו "חלום בספרדית". חלום של קליט. אהבה משמיעה ראשונה ושנייה ושלישית. תקליט בכיף. קליט עם ערממף.

כל הקטעים, למעט שניים, הם גירסאות עבריות, שכתב יידיב
בצמח, לשירי תוצרת יאנגטוניה. יוארדפון הם חולים.
"מורח", שיר מקורי, שהלחין יידיב למקטט בש אורזי מרז.
צ'קורה תל-אביבית, קטע אינטרמדיאלי המבוסס על המיקצב
דום-אמריקני בשם זה. ורביה טנגו, בתקליט הזה השגנו
מסמרת, לא זה המלוקק, לא זה שרוקים בחתונות בין ואלס
אלאזה.

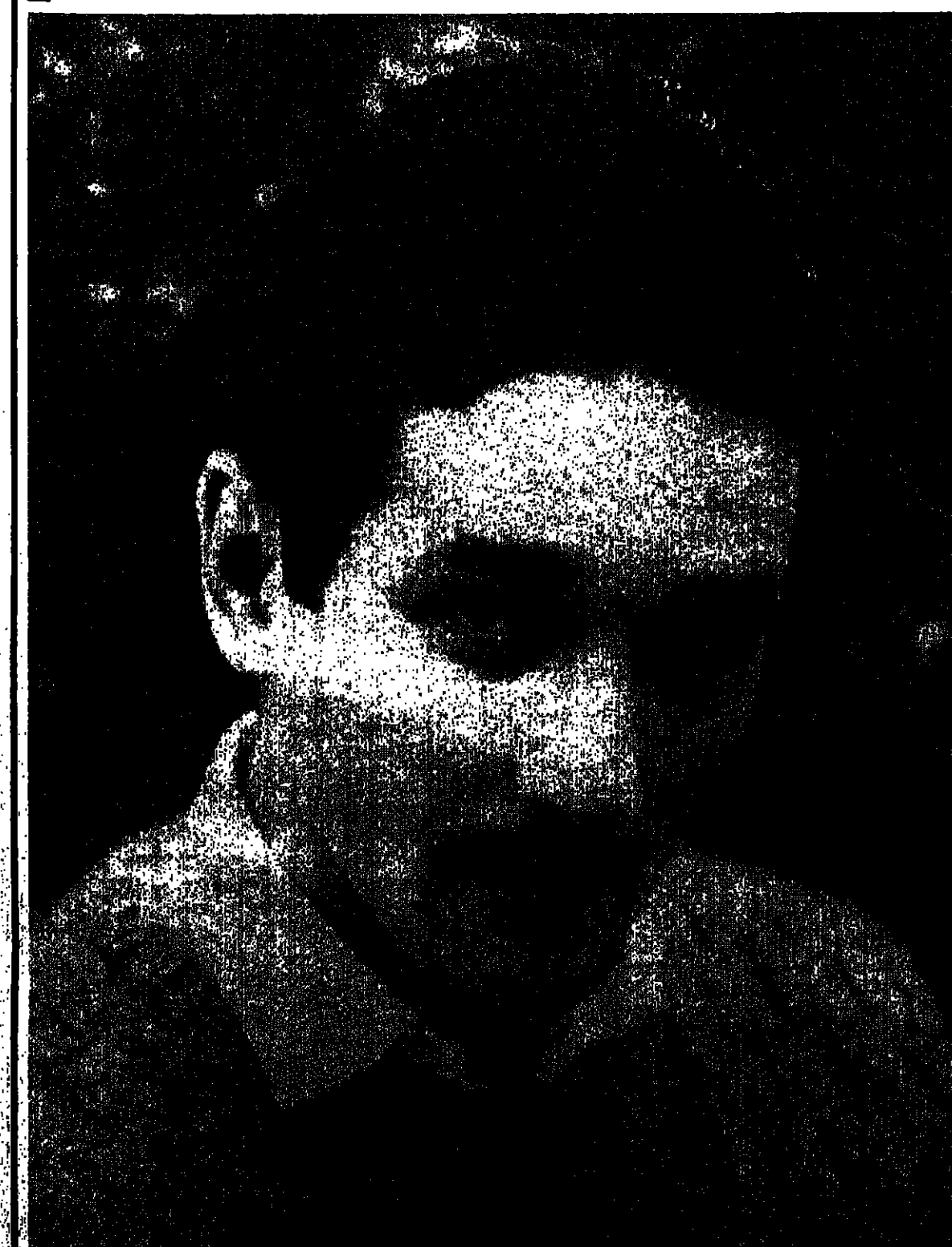
היה צריך לעבור זמן כה רב, מאז התחלת בקיירה שלך ועד
ההצגות את התקלים ההפירי. חזרה להחזיק שיש?
כן. שנתקלים כל שבוע בחבנות קטני שיש ודורתי אותם.
היה חולני כמעט. שהעניתי לארץ, ועד לפני שהחלתי
לעבוד. ענייני בחומר הזה הרחיקו את העבר שלי, את המסכה
הזויה והקטנה בו, והלכתי קדימה כדי להשתלב בנחש והקטנה
זו, רב, מן החומר שיש בתקלים הזה, לא בא לידי כבוד
לעקלתיים קדומים שישתי, למעט, אולי, יום, מן החומר
שלי. ימים הלחודי כהי להשתלב.
החבנות יצאו בזהירות ונחשו

בפניו, למדתי להעריך איזה אוצר גדול חבוי בתוכי, שלא ידעתי כי בשרי בעבר, אפילו שמדובר בדברים הכי חוקים שספגתי לדחוי. נקודת המפנה הייתה מסביב יוני/תולדות 70' על אהי. אפסוק, כל ההפסוק, ושורט את כל השינויים והשינויים. הדם. ירדים נשמעו לי טריים לגמרי, כאילו לא עבר כל כך הרבה זמן. והנה התרגשות וכל זכרה לי כמתנה. אורחך, שכולם נשואת לי לבן, ותחלתי לחשוב: מה בעצם קרה פה? למען זה שאתי כל כך ותחלתי לחשוב בעצמו. והשינויים והשינויים.

למחלוקת לקפוח למים הקרים ולעשות ניסיון לתרגם שני שירים, אחד מה קירדו, וזו הייתה העבודת התורגומה האישית של היהודי שקע לקבוצת את מחסום העושה ולקבוצת את רוח הדברים. לצלול חפשי הבנו ולראות שזה הישגם ערש, כמו במקרה, את המצאה שפגשו את בנינו מאה, ושלשתי הילדים. התרבות וזו הכוחות האמיתיים להמשיך הלאה, או, למעשה, הדלה העבודה מיתית. עבודת תחקיר גדולה, שהתקיימה 3000 קולטות, כלי. את האשיריים לתקליט של, ואמין ל 3000 שנים מאוד הורה. התקליט, למנת על שני כיוונים. במד את רומטיקה הרבניית העממית, והפרולטריוסית, שבנייה בתקליט הזה הוארית פאלו ויקסבור, הדייט, האנרגי השני הוא הטנגו. וסיקה שגדלה, שן בשכונת העוני, עד כה, לא היה מפגש יל כל כך בין הטנגו ליהודי הישראלי, את כזה יקרה כלוני ויפחדו ואל הבורק, הטנגו זה לא ארקה, זה וגם נשאם "הישראליים".

מה מאשים את המיקרובים הארגוניים?
בבאת, המיקרובים מיוחדים אך רובם לא-ארגוניים. יש מיקרובים
שלוש שכיחות ויש הבלא-בן שלוש שכיחות לשני רבעים.
ר"ן העקבת הזאת יש סגנון מיוחד לכל איזור ואיזור. בבוואוס
רס יש סגנון, כל שעוליים צפונה, מוגשים מיקרובים אחרים,
והיחידה והבואלה, מיקרובים מאוד חזקים, מאוד
שכיחים. המיקרוב הרב ביותר בסין, אם משרים למיקרוב
ליאית, מוסקה עם גריליים. הדומה, הרגש מרשם על
הזיהה. מוסקה מסיק גריליים מאוד.

סיבה טובה להמשיך

[illegible][illegible]

مكتبة ابن الجوزي

[illegible]

05. קולות נשיים מרתון ומרח
30. ביל וולקי עד שיגיד
05. יור

မဟာဂုဏ်ဂုဏ် ၆၅၇

16.00	הוצאות
16.00	הוצאות
16.00	הוצאות
21.00	הוצאות
23.05	הוצאות

6 1088

05	הַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים
05	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים
06	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים
05	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים
05	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים
05	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים	וְהַיָּמִים

סל הארץ חם
 17.10 צבעי הקט
 ארזות
 18.00 מיתות ער
 18.05 סיכום המס
 18.30 שירותים ל
 22.05 שירותים

13.06	של וארם חסנוני
14.00	17. צביה הקטן, שירים מאוחר
15.05	אדומה
16.05	18. מינוח ערב
18.06	19. סיכום המסנה היומית
הש	20. שירים לעולים

[illegible]

	עם מנחם פרי
רשת ב'	זכור
07.00 תבועה וזהר	תארוש
07.55 ספרות על המלך	עם יקיר אביב
08.05 עושים עניין	"מנוחה"
08.05 הקול רבין עם	מצעד
08.55 סטודיו על הגלגל	ימים

ש"ת ב'	
רובע וזה	07.0
ספרות על הגל	07.5
עיסום ענני	08.0
הקטן ברו' עם רבקה מיכאלי	09.0
ספרות על הגל	09.5

17.00	שמיני
18.00	שמיני
18.05	שמיני
18.50	שמיני
22.05	שמיני
	שמיני
22.00	שמיני

111

17.	מחנה ערב
18.	סיכום השבועה הישנה
19.	שחרור לעולים
22.	ג'ש לי חלום עם יובל כץ
פגישות ב'	
17.	עריכת הדו"ח

